

sygn. akt. IV K 1207/14

1 Ds. 3764/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07. września 2015r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie w IV Wydziale Karnym

Przewodniczący – SSR Bartosz Bytniewski-Judasz

Protokolant – Mariusz Zając

przy udziale prokuratora Moniki Bednarskiej – Kałużnej

po rozpoznaniu dnia 7.09.2015r. sprawy

P. S. (1)

s. L. i D.

ur. (...) w S.

oskarżonego o to, że: w dniu 22.08.2014r. w S. na ul. (...) ok. godz. 1.00 kierował samochodem dostawczym marki V. (...) nr rej. (...), znajdując się pod wpływem środka odurzającego w postaci kokainy w stężeniu 31 ng/ml we krwi oraz leków z grupy benzodiazepin tj. estazolamu, klonazepamu i diazepamu w łącznym stężeniu 566 ng/ml we krwi, tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

I. Oskarżonego P. S. uznaje za winnego zarzucanego mu czynu i za to, na podstawie art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierza mu grzywnę w rozmiarze 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) złotych każda.

II. Na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 (dwóch) lat a na jego poczet, na podstawie art. 63 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. zalicza okres zatrzymania prawa jazdy oskarżonego od 22.08.2014r..

III. Na podstawie art. 626 § 1 i 627 k.p.k. oraz art. 16 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych, zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym opłatę w kwocie 300 zł.

IV K 1207/14

UZASADNIENIE

01.08.2014r. oskarżony P. S. (1) został dowieziony przez rodziców do szpitala psychiatrycznego w Z. celem leczenia odwykowego po ciągu heroinowym i z myślami samobójczymi. Była to kontynuacja leczenia podjętego w Irlandii. Leczone go relanium, polprazolem (lek na refluks żołądkowo-jelitowy), hydroksyzyną i dożylnie płynem fizjologicznym i chlorkiem sodu. Został wypisany 07.08.2014r. z zaleceniem bezwzględneho zakazu odurzania się i nakazu podjęcia terapii uzależnień. Zalecono mu zażycie w odpowiednich odstępach czasu 10 tabletek relanium. Lekarz informował go, że po tym leku może być rozkojarzony i senny.

Dowód: dokumentacja medyczna k. 39

W dniu 21.08.2014r. oskarżony zażywał rozmaite środki odurzające i substancje psychotropowe. Były nimi leki psychotropowe, kokaina, marihuana lub haszysz i amfetamina. Nocą 21/22.08.2014r., ok. 01:00, rozpoczął prowadzenie pojazdu mechanicznego V. (...). Podróżował z pasażerką K. R.. Zauważywszy policyjny radiowóz, zmienił kierunek jazdy. Wzbudziło to podejrzenia policjantów, dlatego został przez nich zatrzymany do kontroli. Po zatrzymaniu zachowywał się nerwowo i wypowiadał się w sposób nielogiczny.

Badanie pobranej od oskarżonego krwi wykazało, że w chwili pobrania jej oraz w okresie prowadzenia pojazdu znajdował się w stanie pod wpływem kokainy i leków z grupy benzodiazepin – estozolamu, klonazepamu i diazepamu w łącznym stężeniu ok. 566 µg/ml i kokainy w stężeniu 31 µg/ml.

Dowód: pokwitowanie k. 2; protokoły k. 3, 12-15, 16; zeznania świadka k. 33; wyjaśnienia oskarżonego k. 29;

Oskarżony przyznał się do zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że na początku sierpnia 2014r. przez 10 dni leczył się odwykowo w Irlandii a następnie w szpitalu w Z. i tam podawano mu „różne leki”. Nie był świadom, że w jego organizmie znajdują się jakiegokolwiek substancje. Około 10-12 godzin przez jazdą zażył kokainę, czuł się dobrze.

Oskarżony jest osobą nie karaną. Ma 34 lata. Jest zdrowy psychicznie. Jest uzależniony od alkoholu i heroiny. Ma wykształcenie podstawowe. Jest kawalerem. Nie ma nikogo na utrzymaniu. Mieszka częściowo w Polsce, częściowo w Irlandii. Nie ma majątku o większej wartości. W Polsce zarabia ok. 1.000zł miesięcznie.

Dowód: oświadczenia i wyjaśnienia oskarżonego k. 28-30, dane osobo poznawcze k. 31, 32; dane o karalności; opinia psychiatryczna k. 48-49

Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, sąd zważył, co następuje. Dokumentacja medyczna i opinia psychiatryczna o oskarżonym pochodzą od specjalistów, osób nie związanych z oskarżonym ani ze sprawą. Nie wzbudziły one żadnych zastrzeżeń co do ich wiarygodności. Podobnie pokwitowanie k. 2, protokoły k. 3, 12-15, 16, zeznania świadka k. 33 są dowodami w pełni wiarygodnymi. Nie były przez nikogo kwestionowane, nie kłócą się one z zasadami wiedzy, logiki, doświadczenia życiowego. W tej sytuacji sąd tylko częściowo za wiarygodne uznaje wyjaśnienia, w części, w której oskarżony odpowiedzialnością za swój stan nietrzeźwości (znajdowanie się pod wpływem leków psychotropowych) obciąża leczenie w Z.. Oskarżony nie był tam bowiem leczony środkami psychotropowymi a jego leczenie tam ustało 07.08.2014r., zatem w dniu, w którym został zatrzymany, nie mógł znajdować się pod wpływem jakiegokolwiek leku, który tam mu aplikowano. Oznacza to, że wszedł w ich posiadanie we własnym zakresie i je zażył, kierowany uzależnieniem, podobnie jak i inne środki odurzające i substancje psychotropowe, które stwierdzono w jego organizmie.

Oskarżony to osoba dorosła, poczytalna, należyście rozeznana w otaczającej ją rzeczywistości. Naruszone przez niego normy są elementarne i oczywiste jest dla dorosłego człowieka, że poddane są ochronie prawnej, w tym także prawa karnego. Oskarżony zna działanie leków psychotropowych i rozmaitych środków odurzających i substancji psychotropowych. W tej sytuacji zażywając je w przeddzień zdarzenia, wiedział, jaki będą miały wpływ na jego organizm. W konsekwencji, decydując się na prowadzenie samochodu, wiedział, że popełnia przestępstwo. Działając w sposób opisany przez sąd, chciał je popełnić. Uczynił bowiem wszystko, by ono zaistniało a nie pojawiła się żadna okoliczność, która uniemożliwiła mu zachowanie zgodne z prawem. Zatem wina umyślna jest niewątpliwa natomiast stopień zawinienia, przy uwzględnieniu ilości i różnorodności zażytych wcześniej środków odurzających i substancji psychotropowych oraz ilości substancji, pod wpływem których się znajdował a także znacznego stężenia leków psychotropowych oddziałujących na niego, uznać należy za bardzo wysoki. W pewnym stopniu ocenę tę łagodzi tylko fakt, że oskarżony jest osobą uzależnioną, tyle tylko, że łagodzi to ocenę samego zażywania środków odurzających i psychotropowych, natomiast nie łagodzi oceny faktu, że oskarżony zdecydował się prowadzić pojazd pod ich wpływem.

Stopień szkodliwości społecznej rozpatrywanego czynu jest znaczny, zdecydowanie wyższy niż znikomy. Przemawia za tym waga norm, jakie naruszył (są one zorientowane na ochronę ludzkiego życia i zdrowia), znaczne stężenie środków w jego krwi, wprost negatywnie przekładające się na psychomotoryczne możliwości oskarżonego a w konsekwencji

na jego zdolność do prawidłowej oceny sytuacji na drodze i reagowania na nią. Naganny był też fakt, że w stanie, w jakim się znajdował, oskarżony wioził pasażera a prowadził duży, ciężki pojazd przez centrum miasta nocą. Łagodząco wpływa na tę ocenę fakt, że nocą ruch drogowy jest znacznie mniejszy a w konsekwencji prowadzenie pojazdu nie napotyka utrudnień wywołanych intensywnym ruchem innych użytkowników dróg.

Zachowanie oskarżone wypełnia ustawowe znamiona czynu z art. 178a § 1 k.k.

Orzekając co do sankcji, sąd kierował się dyrektywami art. 53 §§ 1 i 2 k.k. w zw. z art. 56 k.k., w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień szkodliwości społecznej czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do osoby skazywanej a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Oskarżony zawinił w stopniu znacznym, wysoka była szkodliwość społeczna jego czynu, przestępstwa tego rodzaju wymagają szczególnego napiętnowania z uwagi na opłakane skutki, jakie niesie za sobą prowadzenie pojazdów w stanie pod wpływem środków odurzających lub psychotropowych. Łagodząco na sankcję wpłynęła niekaralność oskarżonego i fakt, że w żaden sposób nie utrudniał postępowania.

Wartość stawki dziennej grzywny ustalono mając na uwadze możliwości zarobkowe oskarżonego i fakt, że nie ma nikogo na utrzymaniu.

O kosztach należało orzec zgodnie z normami powołanymi w punkcie III. wyroku.